

EL: POBLE: CÀTALA

ANY III
Núm... 245

PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA
CATALUNYA Y VACANCES IBÈRIQUES. 4 pessetes trimestre
PAÍSOS DE UNÍO POSTAL. . . . . 9 pessetes trimestre

Barcelona, dilluns, 15 d'octubre de 1906

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA
BARCELONA. . . . . 150 pessetes cada un
CATALUNYA Y VACANCES IBÈRIQUES. 5'00 pessetes trimestre

5 Cts.

OBJECTES D'ART ARTICLES PROPRIS PERA CASAMENTS I BATEIGS

Devocionaris Moneders

Tarjeters Carteres etc., etc.

CORTS, 642 • CASA MOYA

ROBUSTINA
DURAN Y ESPAÑA

EFICACIA IMMEDIATA

en Anemia, Nourasiania, Depresiones nerviosas, Clorosis, Debilitat, Atonia gástrica, Escrofularia. —Díspòsit de Sonatrach, Rambles Centre, davant del Liceu, y de Duran y España, Valencia, núm. 278; dr. Ensaus, al peu del Passig de Gracia.

MALALTIES INFECIOSES

La seva curació es ràpida y decisiva usant el SAMBAR MITJA. Extracte d'una planta exòtica, obra enèrgicament per combatre tantes infecções com se presenten, rebulant y fent desaparèixer la febre per alta que sigui, sense deprimir les forces del malalt, ni debilitar'l cor.

Els metges més eminents han ensaiat ab èxit sorprendent, tan preòtics remes i recomanen son us en la Verola, Tifus, Pulmonia, Febres pàtiques y intermitents, de Maita, Puerperals, Trancazo, Escarlatina y altres infecções.

El SAMBAR MITJA absolutament inofensiu a totes dosis, en els nens y adulats, serveix també com seguir preservatiu contra aqueixes malalties, ja que lo mateix pot pendre en perfecte estat de salut, que en os períodes o crisis més greus d'una malaltia, triomfant sempre fins en els casos en que hagi sigut infetada la quinina i altres antitírmics.

Demanar en les principals farmàcies y en la de l'autor, Rambla de Catalunya, núm. 12.—Venda al engrès: Dr. Andreu, Joan Viladot y J. Uriach y C.

Clinica de Vies Urinaries y de la Matriu

Dr. Espinosa de los Monteros

Metge de l'Hospital del Sagrat Cor

Corts, 625 (entre Carles y Lauria), de tres a cinc: dies festius, de onze a dotze.

Consulta pública: Major, 116, Gracia; de sis avuit tarda.

DOLSOS, BONBONS
• y XACOLATES
Serra y Jassé. (S. en C.)
7. Governador, 7.—Barcelona

GLORIA

CALSAT REBAIXES PER LIQUIDACIÓ

Carrer de Trafalgar, 57, baixos (al davant del tramvia de Sant Andreu)

COSMOS FOTOGRÁFICO

PLAQUES ANGLESES CADETT

Negatives y positivos

Nova emulsio ROYAL STANDARD

— Les millors y més sol·licitades plaques del món

Fernández y Carbonell

RAMBLA DE CANALETES, 1.—BARCELONA

— Representació exclusiva per Espanya

MANUEL DE MONTOLIU

Conferència del senyor Unamuno

A dos quarts d'onze del matí d'ahir la plena y tots els pisos del teatre Noveta es van invadir per gran geronada. L'assud de la conferència que allí havia donat el rector de l'Universitat de Salamanca, portà sota una multitud desitjosa de justificada ouïda.

Havia signat aquesta diada la personalitat del doctor Unamuno, vivament discutida en la nostra ciutat. Tot recordem aquella célebre conferència a Madrid, després dels inoportunos successos de novembre de 1905, y tenim present la decepció que'ns ha enendurom; decepció que no podem esperar de pràcticament aquest primer Congrés.

El moviment catalanista—confundit—sortí d'arrel y va a Barcelona principalment, y per això hi ha qui diu que es barcelonisme, per la ciutat es sempre' cerco y la ciència del país.

Establix un paralel entre Catalonia y Biscaya y Castella, dient que les dues primeres regions, pel mar, pels plans y per les muntanyes són heterogenes y que Castilla es homogenea. Que les primers han creat un tipus d'industrial y les segones un tipus de divina inconsciencia de la Possia.

Per això tenim tots els catalans d'enclarir la nostra més coral salutació als organitzadors d'aquest primer Congrés de la Llengua Catalana y a tots els savis nacionals y forasters qui contribuiran a ilure treballs al seu millor èxit. Y nosaltres escollirem devotament y després seguiron sobre tot els savis consells que pera la depuració de la nostra llengua ens han donat els eminentis filòlogues. Y tantde, que al tornar aquests savis a la nostra terra convocats pera un segon Congrés, els poguem presentar vivents en la nostra ciutat els fruits resultats en aquest primer, y los poguem presentar a la nostra llengua nota de tota taca y meravellosament instrumentada pera la fonològic perfect, integral, de tota la rica complexitat del pensament modern.

Alò! porta a parlar de la qüestió agraria y de l'emigració de les comarques interior, i fuetant als grans propietaris d'estensos latifundis. Diu que's homes ab llurs famílies emigren cap a l'Amèrica y deixen llur poble bisbenes que després els rius converteixen en terres de pastura y vedada de casals. Els homes—afegí—marxen davant de les ovelles y de les llubes.

Declarà que'ns capitals són separants y portats als Banys, fomentant-seixi'l fons vici de l'avaricia que farà dir al Dant, combinant la frase: "l'avara pobreza dels espanyols."

Partí de la mendicidad, devinguda institució nacional, sobre tot al Mitjà, a propòsit d'un curiosa anecdòta del Cardenal, y diu

que si hi hagués dignitat treurem als estrangers, que per uns quants quartos d'almoina van a organizar jocs gitanos a l'Andalusia. (Aplaudiments).

Anatempsa l'obriderisme dient que s'han de crear democràcias per tots els estaments, democràcias orgàniques, que de les inorganiques, fins ara n'hem tingut.

Afirmà que'l moviment català mentre no s'erlença clarament en sentit econòmic, li donarà sempre la convicció de que es un moviment de burguesia. «No devem vendre l'ànima per a un Aranzel—seguix dient—al cridar a la tropa per ofegar al sang una vaga». (Molt aplaudiments).

Parla després de la religió declarant que les lluites religioses no han passat encara, sinó que s'han encendre novament.

Castelló es un poble unitari—s'an dient—perquè'n dugué que unir per l'oli als mahometans, en l'època de la reconquesta. L'unitat nacional se ferà sobre l'unitat religiosa, que imposta l'Inquisició, la qual en ha portat una morta ambient de mentida y hipocrisia, y una vergonyosa duplicitat de persones. (Aplaudiments).

Comenta l'actual lluita sobre la qüestió del matrimonio civil, y diu que es una grossa imposta exigir l'ús dels sagraments a penitències civils. «Quan per coses espirituals se determinen sancions civils, es que aquelles ja han perdut la seva forta». (Forís picaments de mans).

Combat l'unió de les dues potestats civil y religiosa y diu que tot pais desconsolat per la religió, feria civil.

Afirmà que'l revolucionari són tots en els fons religiosos y que la patria y la religió són dues coses íntimament juntes, es dir, que la patria s'ha de sentir com una religió. El sentiment religiós depura, aixímpia a la pàtria.

Explica l'amor a la patria dient que no ha d'esser el culte als morts, sinó culte a nosaltres fills que encara ha de venir. Que les

llàgic y excusable l'han cantada moderadament alguns postes. No: la llengua catalana torna al món de l'intel·ligència y de l'esperit, torna un cop més a la llum de la vida del pensament, en el mateix estat en que sortirà del sepulcre a la claror del sol, si passen aquest miracle, un dunt d'algun mesos, esculpid, groc, exangüe, cobert ab les repugnans podridures de la mort, tambalejant a cada pas, no expressant, més que a mitges y marmotant, els objectes y les sensacions que viu la tomba ont l'havia feture causar una mort inesperada, ara, per un mirall de la Província, per un designi misteriós del destí, resorgir y reviure; però no gloriosa, irradiant llum y alegría, no ab l'origen que encomensa una vida sana y forta, com en virtut d'una transfiguració molt

l'època la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions supremes de l'intel·ligència, del sentiment y de la fantasia, es aquest estat

que'ns ha de ser considerat un error.

Aquesta es la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions supremes de l'intel·ligència, del sentiment y de la fantasia, es aquest estat

que'ns ha de ser considerat un error.

Expliqua la nova costum que s'estableix de pagar l'entrada, justificant en la carena de mèdis econòmics de l'Atenau per a satisfacer els gastos excessius que ocasionaven aquests actes.

Explica l'amor a la patria dient que no ha d'esser el culte als morts, sinó culte a nosaltres fills que encara ha de venir. Que les

llàgic y excusable l'han cantada moderadament algunos postes. No: la llengua catalana torna al món de l'intel·ligència y de l'esperit, torna un cop més a la llum de la vida del pensament, en el mateix estat en que sortirà del sepulcre a la claror del sol, si passen aquest miracle, un dunt d'algun mesos, esculpid, groc, exangüe, cobert ab les repugnans podridures de la mort, tambalejant a cada pas, no expressant, més que a mitges y marmotant, els objectes y les sensacions que viu la tomba ont l'havia feture causar una mort inesperada, ara, per un mirall de la Província, per un designi misteriós del destí, resorgir y reviure; però no gloriosa, irradiant llum y alegría, no ab l'origen que encomensa una vida sana y forta, com en virtut d'una transfiguració molt

l'època la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions supremes de l'intel·ligència, del sentiment y de la fantasia, es aquest estat

que'ns ha de ser considerat un error.

Expliqua la nova costum que s'estableix de pagar l'entrada, justificant en la carena de mèdis econòmics de l'Atenau per a satisfacer els gastos excessius que ocasionaven aquests actes.

Explica l'amor a la patria dient que no ha d'esser el culte als morts, sinó culte a nosaltres fills que encara ha de venir. Que les

llàgic y excusable l'han cantada moderadament algunos postes. No: la llengua catalana torna al món de l'intel·ligència y de l'esperit, torna un cop més a la llum de la vida del pensament, en el mateix estat en que sortirà del sepulcre a la claror del sol, si passen aquest miracle, un dunt d'algun mesos, esculpid, groc, exangüe, cobert ab les repugnans podridures de la mort, tambalejant a cada pas, no expressant, més que a mitges y marmotant, els objectes y les sensacions que viu la tomba ont l'havia feture causar una mort inesperada, ara, per un mirall de la Província, per un designi misteriós del destí, resorgir y reviure; però no gloriosa, irradiant llum y alegría, no ab l'origen que encomensa una vida sana y forta, com en virtut d'una transfiguració molt

l'època la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions supremes de l'intel·ligència, del sentiment y de la fantasia, es aquest estat

que'ns ha de ser considerat un error.

Expliqua la nova costum que s'estableix de pagar l'entrada, justificant en la carena de mèdis econòmics de l'Atenau per a satisfacer els gastos excessius que ocasionaven aquests actes.

Explica l'amor a la patria dient que no ha d'esser el culte als morts, sinó culte a nosaltres fills que encara ha de venir. Que les

llàgic y excusable l'han cantada moderadament algunos postes. No: la llengua catalana torna al món de l'intel·ligència y de l'esperit, torna un cop més a la llum de la vida del pensament, en el mateix estat en que sortirà del sepulcre a la claror del sol, si passen aquest miracle, un dunt d'algun mesos, esculpid, groc, exangüe, cobert ab les repugnans podridures de la mort, tambalejant a cada pas, no expressant, més que a mitges y marmotant, els objectes y les sensacions que viu la tomba ont l'havia feture causar una mort inesperada, ara, per un mirall de la Província, per un designi misteriós del destí, resorgir y reviure; però no gloriosa, irradiant llum y alegría, no ab l'origen que encomensa una vida sana y forta, com en virtut d'una transfiguració molt

l'època la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions supremes de l'intel·ligència, del sentiment y de la fantasia, es aquest estat

que'ns ha de ser considerat un error.

Expliqua la nova costum que s'estableix de pagar l'entrada, justificant en la carena de mèdis econòmics de l'Atenau per a satisfacer els gastos excessius que ocasionaven aquests actes.

Explica l'amor a la patria dient que no ha d'esser el culte als morts, sinó culte a nosaltres fills que encara ha de venir. Que les

llàgic y excusable l'han cantada moderadament algunos postes. No: la llengua catalana torna al món de l'intel·ligència y de l'esperit, torna un cop més a la llum de la vida del pensament, en el mateix estat en que sortirà del sepulcre a la claror del sol, si passen aquest miracle, un dunt d'algun mesos, esculpid, groc, exangüe, cobert ab les repugnans podridures de la mort, tambalejant a cada pas, no expressant, més que a mitges y marmotant, els objectes y les sensacions que viu la tomba ont l'havia feture causar una mort inesperada, ara, per un mirall de la Província, per un designi misteriós del destí, resorgir y reviure; però no gloriosa, irradiant llum y alegría, no ab l'origen que encomensa una vida sana y forta, com en virtut d'una transfiguració molt

l'època la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions supremes de l'intel·ligència, del sentiment y de la fantasia, es aquest estat

que'ns ha de ser considerat un error.

Expliqua la nova costum que s'estableix de pagar l'entrada, justificant en la carena de mèdis econòmics de l'Atenau per a satisfacer els gastos excessius que ocasionaven aquests actes.

Explica l'amor a la patria dient que no ha d'esser el culte als morts, sinó culte a nosaltres fills que encara ha de venir. Que les

llàgic y excusable l'han cantada moderadament algunos postes. No: la llengua catalana torna al món de l'intel·ligència y de l'esperit, torna un cop més a la llum de la vida del pensament, en el mateix estat en que sortirà del sepulcre a la claror del sol, si passen aquest miracle, un dunt d'algun mesos, esculpid, groc, exangüe, cobert ab les repugnans podridures de la mort, tambalejant a cada pas, no expressant, més que a mitges y marmotant, els objectes y les sensacions que viu la tomba ont l'havia feture causar una mort inesperada, ara, per un mirall de la Província, per un designi misteriós del destí, resorgir y reviure; però no gloriosa, irradiant llum y alegría, no ab l'origen que encomensa una vida sana y forta, com en virtut d'una transfiguració molt

l'època la crusa veritat. Conseqüent de la manca absoluta de conreu, durant tant temps, de la nostra llengua com instrument y com orgue expressiu de les funcions

queix —observa— les conseqüències d'aquell error, ara's paga la pena d'aquells peccats.

A certs elements —continua— els hi sembla feina d'ideòleg l'exercici dels drets polítics, i abandonaren les funcions públiques. Ab aquells procediments culpables entregaren la governació i els cabals del país a les colles oligàrquiques, originantes dels caciquismes igualment collosos: el polític i l'econòmic. Si, tanmateix hi ha caciquisme econòmic, el qual consisteix en que un ministre o un director general fan lo que els hi acomoda ab la riquesa nacional.

L'orador festeja les males manys del Govern, qui intenta posar l'agricultura enfront de l'indústria.

—Són els homes del partit Liberal dinàstic els quals prenem un desvergonyitament defensors de l'agricultura. Ella, que ab la seva d'alcous arruinaren la producció agrícola i tancaren els vins en els cellers! (Applaudiments perllongats).

Declarà finalment que els industrials de Catalunya desitgen tractar de comers ab les nacions extrangeres, però fets pel representants del país; no concessionats a les forces que no són directors de Duanes o per un ministre d'Hisenda.

El senyor Pi y Suñer fou molt aplaudit al finalizar el seu valent discurs.

Frederic Rahoà

A l'inic Peace distingit economist entona l'autoritat escripta en una salut de plauements de mans.

Conseuix explicar el procés de la nova llei aranzelaria espanyola, obtinguda després de dos anys de treballs inessants, d'enburgia i d'incerteritud.

Fou veure les obstacles que's venceren ab immens esforç, lluitant contra la falta absoluta d'orientació econòmica de que adeleix el nostre poble.

Durant aquests dos anys—digué Peredor, passaren pel ministeri d'Hisenda set ministres, com van parlar pioneres de quadros dissenyants. Tan aviat tenim un ministre proteccionista, que's donava esperances, com un ministre il·lucrancista que's feia estuar inquietud. Per si consegüirem la llei aranzelaria: duguarem una segona columna, que si no era perfecta, respondia al menys a les legitimes aspiracions dels productors. Y es'n digué que podíem estar tranquil·la, ja que'l compromís pacificat amb les minories parlamentaries exigia'l previ consentiment de les Corts per a concessions i rebalxes.

—Durant aquests dos anys—digué Peredor, passaren pel ministeri d'Hisenda set ministres, com van parlar pioneres de quadros dissenyants. Tan aviat tenim un ministre proteccionista, que's donava esperances, com un ministre il·lucrancista que's feia estuar inquietud. Per si consegüirem la llei aranzelaria: duguarem una segona columna, que si no era perfecta, respondia al menys a les legitimes aspiracions dels productors. Y es'n digué que podíem estar tranquil·la, ja que'l compromís pacificat amb les minories parlamentaries exigia'l previ consentiment de les Corts per a concessions i rebalxes.

Després contra les baixes arts que's fan servir per crear divisions entre els agricultors i els comerciants y' industrialistes.

—L'agricultura i l'indústria fan un tot armat. Missa la economa de Sabadell, ont s'ha instal·lat una fàbrica productora de sabates i torxes, que's fabrica en tot armeny. Missa la economa de Lleida, ont s'ha instal·lat una fàbrica productora de sabates i torxes, que's fabrica en tot armeny. Y es'n que, com hi diu un escriptor, el fum de les xemeneies del millor abob de pais camp, y la pluja, a l'assassinar la terra, fa anar els torrons. (Grans aplaudiments).

Manifesta que un home sol se prepara per a destruir la riquesa nacional. «Aquel hom no se'n anira,—afegí— i encara cobrara una cessantia. En canvi, els fills del poble que hauran quedat sense feina, hauran de cercar en llunyanes terres estrangeres, el pa d'ells y de les llurs famílies!» (Ovació).

El senyor Rahoà acaba als mateixos paraules:

—En la qüestió dels Tractats hi va la vida, hi va la mort, a defensar, productors!

Una sorollosa salut d'aplaudiments corona l'energic discurs del diputat per Barcelona.

Jaume Caelles

Serà per mi molt difícil fer el resum del parlament pronunciat pel meu amic Casals, de la nostra relació d'antecedents feta pel nostre Casanovas, dels compromisos exposats pel meu company de Diputació provincial senyor Pi Suñer y de l'hermosa oració de l'economista i diputat per Barcelona senyor Rabola, si tot lo que s'ha dit no pogués enclores en una sintesi encarnació de l'espeirit que aquí batge.

Comptant per endavant ab la vostra cortesia, me desdileixo a emprendre la tasca que se m'escapa d'encarnar, pregantos que n'accepteu la bona intenció.

La voluntat del poble no hi intervé en la formació dels majors parlamentaris.

Aquestes s'engenren en el ministeri de la Governació, on se reparteixen la representació nacional els partits turants, quedant-se la part més grossa el partit que disfressa'l Poder y domaneix al partit que hi de seguir-lo els seus previament convintuts.

Per les minories de veritable opòsicio, pel carlins, pel regionalistes y pel republicans, quedan solament aquells llocs que'l electors defensen hereticament contra les seccions y falsedats posades en joc pels agents del Govern.

Què voleu anarhi a buscar en unes majors fruïts del pacte y de la corruptela?

Com que no són fills de l'opinió, estan manades d'iniciatives reformadores, visen alunyades de les aspiracions del país, no senten les necessitats y són un organisme incapaz d'identificar-se amb elles y de procurar-satisfacerles.

Son el barometre pera graduar en un moment determinat quin es el polític que té més forces, més trascena, més escrúpols y més valent en certes esferes. (Pitjaments de mano).

Per sixè les majors parlamentaries no governen ni motiven cap crisi.

El partit liberal no ha modificat els principis del seu programa y desde que està al poder hi esforça dues crises.

En Montero Ríos, el gran diplomàtic del Tractat de París, escaigut per motius que no tenen cap relació amb qüestions de principis.

Aquest model d'energia, constància y bona fe que's diu Moret, fou despatx negant el decret de dissolució.

Ab verdader sorpresa puja a la Presidència aquest fenomen d'estatista que s'anomena López Domínguez, tant ignorat per nosaltres y com admirat la vegada per tots Europa. (Applaudiments).

Doncs si les majors no governen y si les crises no les fan! Parlament, qui governa y qui fa la cambra de situació?

Governar y fan les crises mitja dotzena de homes que són els amos de la política, potser d'acord ab altre poder extra parlamentari.

Aquests homes des de les Corts feren saber al país productor que la segona columna del nou Aranzel no seria rebaxada per negocis secretos celebrades ab cap altre país, y que en tot cas, es cregueren convenient rebalxes, el Govern, abans de contrahir compromisos diplomàtics, proposaria la rebalxa al Parlament presentant un projecte especial de llei que pogués esser lliure y amplament examinat y disertat.

Donats els termes de la base quinta, l'explicació que d'ells feren els suaus y les promeses y declaracions dels capitosts de la política, els productors quedaren en la confiança de que no'n negociaria cap Tractat de Comers que pogués alterar el règim econòmic de la segona columna sens que abans les rebalxes fossin proposades y discutides a la llum del dia.

Aquella confiança s'ha desfultat ben de pressa y ja no'n queda més que l'espina del desengany, demostrantse una vegada més que no podem confiar en els textos de les lleis, que es' creuixen entre els primers obligats en cumplirles y que les promeses y declaracions dels nostres parlamentaris no són dignes de respecte.

La Comissió del Foment ana a Madrid a recordar als queixos dels partits el seu deute de solidaritat, els següents entitats:

Foment del Treball Nacional, de Barcelona.

Institut Industrial, de Terrassa.

de dissolució, tingueren paraules molt doloses, rials molt expressives y gestos de galanjo, més evadi una contestació categoriosa.

En Maura, el famet fiador del Govern liberal, el verdader culpable d'aquells iniquitat jurídics coneguda per llei de jurisdiccions, digué als concessionats que tenien tota la raó que ell no havia cambiats de manera de pensar, però que, si venia'l cas, entre sostén el seu criteri o provocar un conflicte polític, se recordaria que era governamental y dinàstic. (Rumors).

En Navarreroverrier, donant mostres de una actitud que envia, abans de que la Comissió se li presenta, el barral pas procurant que'l Consell de ministres aproves la seva conducta.

Bon diferents l'actitud d'aquests homes de la den Salmerón.

El més serios, el més honrat y el més cavalier dels quefares de la política consultativa, se posà tot seguit al costat dels reclamants, dispost a defensar com a propria la causa de la producció.

Tot dona a comprendre que les negociaciones secretes per a l'arbitratge dels Tractats no són cosa de la política consultativa, sinó de la seva conducta.

—Imposem abandonar despatx. Adherbixim aquesta rebalxa. Acastaré de bon grau acordos beneficiosos interessos Catalunya. —Pi y Arsuaga.

El president del Gremi de fabricants de Sabadell, don Josep Gorina, que's troba actualment a Salses, s'adherí a l'acte per medi d'un expressiu telegrama.

Cambra de Comers, de Id. Cambra de Comers, de Sabadell. Unió Industrial. Cambra Agrícola. La Gremial. Foment Mercantil y Industrial. Federació Obrera Sabadellenca. Centre Caixa. Lliga Regionalista. Círcol Federal. Partit local d'Unió Republicana. Círcol Tradicionalista. El diputat a Coria per Sabadell, don Francisco Pi y Arsuaga envia'l següent telegrama:

—Pi y Arsuaga envia'l següent telegrama:

El segon, que volgué suposar, es dispersepià entre's interessos dels industrials.

—No existeix, com ho volgué suposar, cap

rebalxa entre's interessos dels industrials.

—L'Indústria nacional, en període de maixenada, no té ferbo, han volgut dividirnos per això.

—Les lleis de bases sols poden esser aquelles per a trigar y una para guerrejar.

—I siixò no s'ha fet, ab tot y que's ministris declararen que no seria rebaxada la segona columna de l'Aranzel, per esser aqueixa

nom de pare de l'Indústria nord-americana.

—Y avui teniu que'l Estat Units exporta per tot el món per bavares preocupa del Foment ab bon nombre d'industrials de Vilanova.

—El miting

Se celebra en el teatre Principal ab un plet complet.

A les quatre en punt ocupa la presidencia del president del Foment del Treball, de Vilanova, senyor Foster, que tenia a la seva dreta al senyor Brugarols y a l'esquerra el senyor Marqués, del Foment del Treball Nacional, de Barcelona.

En altres llocs præguren assento's era

elders y representants de varis entitats.

El seu base en agricultura. Doncs s'ia agrícolas portemers que s'arrinvi l'Indústria, o la caiguda d'aquells hi veuen arrossat.

El govern va sembrar suspicacia. Van

hiixò jo vaig recobrar dels capitosts de la

campanya de protesta declaracions concerents de si solzant-se per a prestar-se aqüell tractat a l'agricultura, y davant de mes preguntes van respondre tota a l'unes: —No, no som pas exclusivistes, sinó que volem defensar a tota la producció nacional per un igual, a tota idèntica manera. Ya van fer lavores que vaig juster la meva cooperació a la campanya que's realitzava.

Ademés que sis d'aquesta campanya ja resultaven de la larda, la majoria de les oradores y molts fabricants y els representants de corporacions politiques y econòmiques s'ensambraren a l'Hotel d'Espanya, on se celebra un miting.

—Ja yo volo; siixò no s'ha complert, ans

si s'adherirà a la voluntat del poble.

—Si aquí hi ha un variabile poble, no podrem permetre que'l Govern i el parlament de la nostra voluntat, (Applaudiments).

—Lo que s'ha arribat a fer el Govern

que s'ha de desplaçar que quan es' ha

desplaçat el Aranzel ab l'Aranzel.

—El Govern era com a defensa volta dividir entre's partisans dels partits.

—El Govern s'ha dividit entre's partisans dels partits.

—El Govern s'

Els dos signaren els propòsits d'aquest gran moviment salvador de Catalunya, i tots dos s'asseuen que no sentim un anhels i que no sentim ab son, hem de seguir l'obra d'aquells patrics, quin espiritu plena damunt do nos altres socisstantos el camí de salvació.

L'obra del centralisme d'ara no es més que la continuació del centralisme de sempre.

Les persecucions d'ara. Són continuat de les persecucions passades. Justemnos, doncs, per defensarnos y defensar nostra rasa.

Resumí la discursió el senyor Puigmal, ab un feliç parlament, pla de doctrina catalana i solidaritat.

Senyalà als detractors del gran moviment

de Solidaritat, que per això no són fills de Catalunya i fa avisen al enterprise que aqueixos subjetes mesquen dels fills de les terres que els han vist naixre.

Ab brillants paràgrafs fa l'apologia del règim autonòmic, essent aplaudit per tot l'auditori, així mateix com ho foren als altres oradors en els respectius parlaments.

La delegació la seva representació en un solet per cada una de les excursions i prega als membres de la mateixa conveixen en major nombre possible a les excursions.

L'inscripció dels que no siguin congressistes, ha de fer-se en el local del Centre.

Es d'esperar un fulgurant èxit. Hi ha a tot arreu verdader empreny per a intentar y fer ben profitosa la visita dels congressistes.

talianistes de clergicals, cosa que sab no es certa, y per reciclar aplaudiments, defens de la República Federal y la separació de la Iglesia de l'Estat.

El senyor Leroux excuse la falta d'assistència del senyor Giner de los Ríos y va parlar de la missió de la Juventut.

Resumí la dit pels altres oradors, califós l'Unitat nacional de fraccióssia en el temps y va prometre que si triomfar la revolució se separaria immediatament l'Iglesia de l'Estat.

Sol dolgué de que hi haguessa encara dades d'opinió.

Finalment, se votaren saluds per a Ferrer, en Nakens y els seus companys; l'eufòri al miting que es va pro de la Llibertat d'aquests y pel foment de l'Escala Moderna celebrava aquell dia a Marsella; professor de la sumisió del Govern al clericalisme y se afirma que el partit d'Unió Republicana volta la separació de l'Església y de l'Estat al predomini del poder civil.

A dos quarts d'una acabà'l miting, posantse a la porta del local esfates per pagar els gastos de la reunió.

Congressistes Catalans. — Gran assortit de LLIBRES CATALANS, targetes postals dels monumentos y pòblics de Catalunya y de per tot arreu. Gravats y fotografies, etc. Se venen en la llibreria de B. Duran Bori. FERAN VII, 33.

Governs civils. — Es aquest centre oficial se han rebut les següents comunicacions:

Mossos de l'Escràdula. — Els de Santa Maria de Corbera desfingueren a un vel de Pruit que per venjança, va rompre les canyories que portaven les àigles a Ripollet.

Els de La Garriga desfingueren a l'autor de fer d'uns trones de noguera.

Els de Prat de Llobregat varen detindre a l'autor d'un furt de llenya de pes quanera kilograms, comès a Oristà.

Guardia civil. — La de Masquefa va denunciar un robo cometès en forma extranya.

Abhor visitaren al senyor Manzano el general Borbon y Castellví y el comandant dels mossos de l'Escràdula.

L'escrada de Terrassa. — Es manifestat que no es fet que fossin robats els obrers, al sortir de les fàbriques els desbarbes, com dels mossos de l'Escràdula.

La policia. — Aquesta desfingue abir a tres camàs que molestaran als passatgers en l'estació de França; en pacificar un escàndol; en auxiliar a un ferit y en agafar a un quinzenat.

Sha fixat ja'l dia para la celebració del concor Fabissa, que serà'l 15 de novembre, en el teatre de Novetats. L'orquestra la compondran 75 professors. Dintre poes dies publicaran el programa del concert.

Una Inauguració. — En el popular restaurante-braseria «Peix Peix», situat a la Rambla de Canaletes, s'ha inaugurat una nova y esplèndida dependència. Es un hermoso saló, amb alegres decoracions, en el qual es fan classes de meteorològia de l'Universitat.

Per evitar les nubes, que s'han deixat els darrers cambrils atmosfòrics, la forta intensa y impropiada del matí i a les tres de la tarda, respectivament, barbareja a 0° y al nivell del mar, 751'9"; i 755'02'; temperatura a l'ombra, 15'2" i 12'2"; direcció del vent, O. N. O. y O. S. O.; humitat relativa, 57 y 62%; estat del cel, nouviu y classe de nuvols, C. K. y C. N. y quantitat dels mateixos, 0'8 y 0'9%.

En les vint-i-quatre hores temperatures: màxima, sol, 20'4; ombra, 22'7; mínima, ombra, 13'5; y refrescada, 12'5; velocitat del vent, 3'7 m. s'aguda evaporada en m. m., 3'2; pluja en m. m., 0'25.

Ateneu Enciclopèdic popular. — Avui, dilluns, a dos quarts d'una de la nit, en Lluís E. Puigjó continuera la lectura comentada d'alguns fragments del «Curso de Moral» del Payo.

L'acte sera públic y hi podran prendre la paraula els coneixedors qui ho desitjin.

Dona's inaugurarà una classe gratuïta de Esperanto.

Els dijous hi donarà una conferència l'Eduard Marquina.

El vell d'abril se continuaran les classes-conferències, per en Diego Ruiz.

Espectacles

PRINCIPAL. — Espectacles-salones Graner. — Avui dilluns, tarda, a les cinc, «Nit de rois». Nit, a les sis, «Nit de rois». Nit, a les nou, solenne vestida de honor organitzada per la comissió oficial, en obsequi als congressistes de la Llengua Catalana; primer acte del «Ferrer de tall», «Julia» de l'Església, «Nit de rois» y «La Balduina» del Guimerà.

El vell teatre està plenissim. Va presidir el senyor Tornabell i legí una memòria sobre l'escola y agràs les merdes que el senyor Maristany so diven.

Aquest va pronunciar un boní discur, Enllairà'l contres de cultura y digué que la satisfacció que gaudia i comparsava's les desganyas de la poètica y dels mateixos nomenaments del Poder, que el s'ha respondé a la valentia, no porten la satisfacció dels qui distingeixen el poble.

El mateix senyor Tornabell legí una memòria sobre l'escola y agràs les merdes que el senyor Maristany so diven.

Aquest va pronunciar un boní discur, Enllairà'l contres de cultura y digué que la satisfacció que gaudia i comparsava's les desganyas de la poètica y dels mateixos nomenaments del Poder, que el s'ha respondé a la valentia, no porten la satisfacció dels qui distingeixen el poble.

Després dona'l nou curs.

Acto seguit se desvolupà la lèpida que recorda la muixificació del senyor Maristany, que graus aplaudiments.

En el jardí, on s'havia aixecat artística tribuna, continua la festa.

La va iniciar el cícer d'alumnes, cantant d'alguns fragments del «Curso de Moral» del Payo.

L'acte sera públic y hi podran prendre la paraula els coneixedors qui ho desitjin.

Dona's inaugurarà una classe gratuïta de Esperanto.

Els dijous hi donarà una conferència l'Eduard Marquina.

El vell d'abril se continuaran les classes-conferències, per en Diego Ruiz.

Teatre CATALA (Girona). — Avui dilluns, funció especial de molt bons balls, «Nit de rois».

Demà, repetició de la funció del dimecres, nit de honor en honor dels congressistes del Congrés de la Llengua Catalana; Un barret de riles, «La tornada del Titó», «Tal bi ta qui no s'ha creu», «Lo mestre de miyan», y «Qui comprà ma duixen».

El vell d'abril, «Nit de rois», a dues dades dels pronomes; a les sis, «Nit de rois»; a dos quarts d'una, «Nit de rois».

Demà, despatxa a comisariatura.

TEATRE MODERA CATALA. — Avui dilluns, a les cinc, debut del notable tenor Alfons Vidal, ab la soprano Casals y el seu pare, el director del Teatre.

Demà, repetició de la funció del dimecres, nit de honor en honor dels congressistes del Congrés de la Llengua Catalana; Un barret de riles, «La tornada del Titó», «Tal bi ta qui no s'ha creu», «Lo mestre de miyan», y «Qui comprà ma duixen».

El vell d'abril, «Nit de rois», a dues dades dels pronomes; a les sis, «Nit de rois»; a dos quarts d'una, «Nit de rois».

Demà, despatxa a comisariatura.

NOVETATS. — Companyia de sarsuela còmica dirigida per mestre Casals y els primers actors senyors Borrás y Alen Perkins.

Avui dilluns, a les set, «El principi rus». Nit, a tres quarts de nou, «La bona sombra». El dia de la africana» y «El guardia de corps».

Diumenge, a dos quarts de set, «El guardia de Corps».

NOU. — Avui dilluns, tarda, a les quatre, «La completa»; a les cinc, debut del notable tenor contractat per aquella empresa, Alfons Vidal, ab la soprano de la companyia.

Demà, despatxa a comisariatura.

APOLÓ. — Grandes èxits de la companyia del senyor Giménez, de les atraccions y del cinema-teatre.

Avui dilluns, a les nou en punt, preus econòmics; quartà representació del interessant molodrama en 10 actes y 14 quadros d'èxit monumental.

EL COCINERO DE SU MAJESTAD

Preus baratissims: buñuelos, 60 céntims; entrada general, 20 céntims.

Demà, a penedís del poble, «Cyrano de Bergerac».

Aquesta setmana, estrena «Los últimos Luis». —

NATURAS. — Ultims dies del «Somni de Jacob».

Gran èxit del nou quadro «El Patufet».

SORIANO. — Tots els dies, sencions sencilles: a les tres y mitja y a les sis, dobles a les deu de la nit.

Est. de la Companyia de Varietats.

Exit grandissim del musical Bolívar R. y de les Germanes Simons.

Desabte, debut de un nombré sensacional.

Diversions particulars

GRAN CAFÉ RESTAURANT DE NOVETATS. — Concerts tots els dies pel «Orfeo Español», de dos quarts de sis a les set de la tarda y de nou a deu de la nit.

Salards desaiguals al costat de tots els ca-

